

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

Judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Jitariuc Sergiu Nicolae, născut la 06 iunie 1970, originar și domiciliat mun. Chișinău, str. Cornului 5/2 ap. 3.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 25.03.2014-16.07.2015
2. instanța de apel: 06.08.2015-29.10.2015
3. instanța de recurs: 22.04.2016 - 07.06.2016

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 16 iulie 2015, Jitariuc Sergiu Nicolae a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita o activitate comercială pe un termen de 2 ani.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportamentul exemplar va îndreptăți încrederea acordată, fiind obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmând ca asupra mărimii prejudiciului material/moral cauzat părții vătămate Fărîma Petru, martorului Fărîma Nicolai să se expună instanța de drept comun competentă, explicând în acest sens, dreptul părții vătămate și martorului de a înainta o acțiune civilă împotriva inculpatului în ordine contencioasă.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat, că Jitariuc S. pe perioada anilor 2007-2011, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, ducându-l în eroare pe Fărîma P. că-i poate vinde casa de locuit, situată în s. Merenii Noi, r-nul Anenii Noi cu nr. 103610906201001, ce-i aparține cu drept de proprietate lui și surorii sale Jitariuc Ludmila, a primit de la ultimul suma de 2.680

dolari SUA, ceea ce constituie 27.818 lei, însă ulterior la 18.04.2011 a înstrăinat-o altei persoane, cauzându-i astfel lui Fărîma P. un prejudiciu în proporții considerabile.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Jitariuc S. a fost calificată *de drept* în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și anume –*escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea acesteia în partea recalificării acțiunilor inculpatului, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități economice pe o perioadă de 5 ani.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța incorect a calificat acțiunile inculpatului de la art. 190 alin. (4) Cod penal în baza art. 190 alin. (2) Cod penal;

- afirmația instanței de apel cu referire la contractul de împrumut din 20.03.2007, urmează a fi apreciată critic, deoarece atât partea vătămată cât și martorul Fărîma Nina au declarat, că Fărîma N. este feciorul lor și acesta a semnat contractul de împrumut din numele lor, deoarece la acel moment el avea un act de identitate asupra sa, fapt ce nu a fost infirmat de către inculpat la momentul când au fost audiați în cazul cercetării judecătorești, invocând doar în cadrul dezbatărilor judiciare;

- instanța nu a luat în calcul declarațiile părții vătămate, Fărîma P., care a declarat, că de mai multe ori el i-a transmis lui Jitariuc S. sume bănești, ce nu au fost declarate în recipise, fiind stabilite sumele doar prin calculele pe care le-a prezentat. De asemenea, în recipisele pe care le semna Jitariuc S. se menționa și suma restantă;

- ce ține de pedeapsa aplicată consideră, că este prea blândă și neproporțională cu pericolul social a acțiunilor criminale comise de către inculpat, iar instanța de judecată la numirea pedepsei inculpatului nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal.

3.2 Inculpat, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- acuzarea s-a bazat în exclusivitate pe declarațiile lui Fărîma P. și plângerea acestuia, precum că el i-a transmis suma de 9.600 dolari SUA, pe acest temei fiind formulată învinuirea;

- învinuirea este neîntemeiată, deoarece în ordonanță nu este indicat în baza căror acte juridice concrete se bazează aceasta și la care filă a dosarului se află probele, ce confirmă învinuirea că Jitariuc S. a primit de la Fărîma P. suma de 9.600 dolari SUA. Totodată, mai menționează că Jitariuc S. nu este învinuit că a primit această sumă integral, dar în rate, într-o perioadă mai mare de timp;

- acuzarea trebuia să indice concret, la ce dată și ce sumă a fost primită, și la care filă a dosarului se află înscrisul confirmativ;

- contractul de împrumut din 20.03.2007, la care face trimitere învinuirea nu are relevanță, deoarece potrivit acestuia, Jitariuc S., a primit cu împrumut de la Fărîma N. suma de 2.600 dolari SUA și între ei a luat naștere un raport juridic bazat pe normele legislației civile cu privire la împrumut, pe când prin ordonanța din 21.07.2012, în calitate de parte vătămată în cauza penală dată a fost recunoscut Fărîma P.;

- nu poate fi considerată ca probă înscrisul de la f.d. 84, deoarece nu este clar ce însemnătate are pentru cauza penală, mai mult ca atât semnătura de pe acest înscris nu-i aparține;

- acuzarea a indicat, că Jitariuc S. a primit de la Fărîma P. suma de 5.400 dolari SUA, însă contrar acestei concluzii în învinuire a fost incriminată suma de 9.600 dolari SUA;

- acțiunile lui nu pot fi calificate ca escrocherie pe motiv, că nu a fost demonstrat faptul, că la momentul primirii acestor sume bănești urmărea scopul sustragerii lor și nu a avut intenția să execute angajamentul asumat, deoarece la efectuarea tranzacției, Jitariuc S., a avut fundamentare economică, iar angajamentul asumat de el avea un caracter realizabil. Doar refuzul lui Fărîma P. de a achita toată suma convenită, a servit drept temei de a refuza perfectarea contractului de vânzare-cumpărare a casei de locuit;

- prima instanță nu a indicat în sentință prin care circumstanțe se demonstrează intenția lui Jitariuc S. de a dobândi bunurile altei persoane prin înșelăciune, ceea ce denotă faptul nevinovăției acestuia, iar învinuirea este bazată pe presupunerea precum că el a primit de la Fărîma P. prin înșelăciune suma de 9.600 dolari SUA.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a constatat, că starea de fapt reținută în sarcina inculpatului, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, de către prima instanță a fost deplin dovedită, inclusiv prin declarațiile inculpatului, părții vătămate, martorilor Fărîma N., Greblenaia N. și prin materialele cauzei și anume: procesul-verbal de confruntare dintre Fărîma P. și Jitariuc S. din 18.01.2014; procesul-verbal de examinare a recipiselor și contractului de împrumut; recipisele eliberate de către Jitariuc S. (f.d. 85-88 v. I).

Instanța de apel a menționat, că urmează a fi respinse ca nefondate motivele apelului acuzatorului de stat referitor la calificarea și condamnarea lui Jitariuc S. în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, deoarece careva probe concludente, ce ar confirma cu certitudine culpabilitatea lui pe această învinuire nu au fost prezentate în ședința de judecată, suma achitată real pentru procurarea casei și dovedită prin probe constituie 3.650 dolari SUA, echivalentul în lei moldovenești a sumei de 37.960 lei, ce constituie 1.898 unități convenționale de amendă.

În opinia instanței de apel, suma de 37.960 lei echivalată la prevederile art. 126 Cod penal, în redacția Legii nr. 292 din 21.12.2007, valorează ca daune în proporții mari, ce nu depășesc suma de 2.500 unități convenționale de amendă, astfel încadrarea faptelor infracționale a lui Jitariuc S. urma a fi făcută în baza art. 190 alin.

(2) lit. c) Cod penal, încadrare corect efectuată de către prima instanță la judecarea cauzei.

Instanța de apel a notat, că partea acuzării se bazează în exclusivitate pe declarațiile lui Fărîma P., precum că acesta i-a transmis lui Jitariuc S. suma de 9.600 dolari SUA și în această ordine de idei, acuzarea nu a indicat concret la ce dată și ce sumă a fost primită, iar probele administrate la dosar dovedesc incontestabil că real a fost transmisă o altă sumă, mult mai mică.

În viziunea instanței de apel, sunt irelevante și urmează a fi respinse ca nefondate și motivele apelului inculpatului, deoarece declarațiile părți vătămate, a martorilor, probele administrate confirmă pe deplin vinovăția acestuia și circumstanțele în care s-a aflat inculpatul când a comis faptele infracționale, și nu în ultimul rând faptul, că a înstrăinat casa altei persoane deși primise diferite sume de bani de la Fărîma P., pentru a-i vinde casa din s. Merenii Noi, r-nul Anenii Noi, iar suma de înstrăinare a fost negociată între părți.

Totodată, instanța de apel a reținut, că la momentul recepționării banilor Jitariuc S. nu era proprietarul casei din s. Merenii Noi, ce era obiect de negociere, astfel nu putea vinde un bun ce nu-i aparținea și evident, că profitând de naivitatea cumpărătorului l-a înșelat și abuzând de încrederea acordată a dobândit suma de 3.650 dolari SUA, în mod ilicit.

Poziția lui Jitariuc S. de nevinovăție se combate și prin faptul, că după primirea banilor în sumă de 3.650 dolari SUA de la Fărîma P., în anul 2011 a perfectat actele de proprietate asupra bunului imobil litigios din s. Merenii Noi, dar contrar înțelegerii avute l-a vândut la 18.04.2011, unui alt cumpărător - Rotari P., contra sumei de 9.000 euro. Astfel, deși după 18.04.2011, Jitariuc S., avea 9.000 euro de la vânzare, el nu și-a onorat obligațiunea de restituire a sumei de 3.650 dolari SUA, către primul potențial cumpărător - Fărîma P., care i-a transmis această sumă în avans în perioada anilor 2007-2008.

Instanța de apel a mai reținut, că prima instanță corect a stabilit starea de fapt și de drept, a cercetat și motivat în mod obiectiv, din punct de vedere legal acțiunile infracționale, încadrând faptele corect conform art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și nu sunt temeiuri de a desființa sentința, nici în latura penală și nici în latura civilă.

De asemenea, instanța de apel a conchis, că concluziile primei instanțe cu privire la stabilirea pedepsei inculpatului corespund principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale prevăzute de art. 7 Cod penal, scopului și criteriilor individualizării pedepsei prevăzute de art. 61, 75 Cod penal și nu există motive de aplicare a pedepsei mai aspre, fiindcă s-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei în ansamblu.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tăut D., prin care solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel nefiind de acord cu aprecierea probelor de către procuror și ajungând la concluzia reîncadrării acțiunilor inculpatului de la art. 190 alin. (4) Cod

penal în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza sentinței de reîncadrare a acțiunilor inculpatului, fapt ce nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale;

- cu toate că, inculpatul vina în comiterea infracțiunii incriminate nu și-a recunoscut-o, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal este demonstrată pe deplin prin cumulul de probe administrate, ce au fost considerate ca fiind admisibile, iar ulterior evaluate în mod general și anume: declarațiile părții vătămate, martorilor Fărîma N., Greblenaia N. și prin materialele cauzei și anume: procesul-verbal de confruntare dintre Fărîma P. și Jitariuc S. din 18.01.2014; procesul-verbal de examinare a recipiselor și contractului de împrumut; recipisele eliberate de către Jitariuc S. (f.d 85-88 v. I);

- conform recipisei din 23.10.2008, eliberată de inculpat se confirmă, că ultimul a primit de la Fărîma P. sumele de 2.600, 1.800 dolari SUA, indicând că suma restantă până la achitarea integrală este de 3.650 dolari SUA. Tot în această recipisă se indică, că din suma restantă, adică din 3.650 dolari SUA, 1.200 dolari SUA a fost transmisă prin poștă, suma restantă fiind de 2.450 dolari SUA. Prin examinarea recipiselor și a contractului de împrumut se constată, că inculpatului i-a fost transmisă suma de 5.600 dolari SUA, în contul vânzării casei de locuit;

- instanța de apel a emis hotărârea pe caz cu încălcarea prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, fără cercetarea întemeiată, obiectivă și multiaspectuală a tuturor probelor, sub aspectul circumstanțelor cazului și probele prezentate de partea acuzării și fără a indica motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării;

- instanța de apel menținând sentința de reîncadrare a acțiunilor inculpatului de la art. 190 alin. (4) Cod penal, la cele prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, nu a examinat sub toate aspectele probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanțele de fond, neîntemeiat adoptând o decizie de reîncadrare a acțiunilor inculpatului, partea descriptivă a căreia nu corespunde cu cea rezolutivă.

7. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Totodată se remarcă, că instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe

baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost evaluate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Procurorul a criticat decizia contestată, invocând temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Din analiza textuală a recursului declarat, Colegiul reține, că se contestă decizia instanței de apel prin prisma temeiurilor de recurs invocate și menționate supra, invocându-se faptul, că în rezultatul evaluării incorecte a probelor administrate la caz, instanța de apel greșit a menținut recalificarea efectuată de către prima instanță a acțiunilor inculpatului din prevederile art. 190 alin. (4) Cod penal în cele ale art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

În acest context, reieșind din materialele cauzei penale supuse judecării, instanța de recurs reține, că Jitariuc S. de către organul de urmărire penală a fost învinuit, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită în proporții mari*, însă prima instanță a recalificat acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, concluzie menținută și de către instanța de apel. Astfel, decizia instanței de apel va fi analizată de către Colegiu, în cumul cu sentința primei instanțe.

În acest context, Colegiul remarcă fapta constatată prin hotărârea primei instanțe care a fost menținută de către instanța de apel, privind recunoașterea

vinovăției și condamnarea lui Jitariuc S. în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal: „Jitariuc S. pe perioada anilor 2007-2011, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, ducându-l în eroare pe Fărîma P. că-i poate vinde casa de locuit situată în s. Merenii Noi, r-nul Anenii Noi cu nr. 103610906201001, ce-i aparține cu drept de proprietate lui și surorii sale, Jitariuc L., a primit de la ultimul suma de 2.680 dolari SUA, ceea ce constituie 27.818 lei, însă ulterior la 18.04.2011 a înstrăinat-o altei persoane, cauzându-i astfel lui Fărîma P. un prejudiciu în proporții considerabile.”(f.d. 36 v. II).

Însă, instanța de apel în motivarea concluziei de menținere a sentinței a indicat: *”suma achitată real pentru procurarea casei și dovedită prin probe constituie 3.650 dolari SUA echivalentul în lei moldovenești a sumei de 37.960 lei...”*

Deci, conform faptei constatate de prima instanță se atestă, că prejudiciul cauzat părții vătămate Fărîma P. este de 2.680 dolari SUA, ceea ce constituie 27.818 lei, faptă care a fost menținută de către instanța de apel, însă în motivare menționează, că a fost confirmată suma prejudiciului în mărime de 3.650 dolari SUA, echivalentul în lei moldovenești a sumei de 37.960 lei, astfel, în opinia instanței de recurs, situația de fapt reținută de instanța de apel nu este în concordanță cu motivarea efectuată de această instanță.

Alt aspect ce urmează a fi abordat este analiza probelor efectuată de instanțele de fond, în urma cărora s-a concluzionat despre recalificarea acțiunilor inculpatului de la art. 190 alin. (4) Cod penal, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal constată, că în partea descriptivă a hotărârilor instanțelor de fond sânt redate declarațiile inculpatului, părții vătămate, martorilor și materialele cauzei, fiind exclus contractul de împrumut a banilor din 20.03.2007, în acest sens prima instanță specificând că *„instanța consideră, că acest contract nu are relevanță învinuirii aduse din motiv, că potrivit contractului, Jitariuc S. a primit cu împrumut de la Fărîma Nicolai suma de 2.600 dolari SUA și între ei a luat naștere un raport juridic bazat pe normele legislației civile cu privire la împrumut, pe când prin ordonanța din 21.07.2012, în calitate de parte vătămată în cauza penală dată a fost recunoscut Fărîma P.”*

Totodată, Colegiul constată, că instanțele de fond au exclus contractul de împrumut a banilor din 20.03.2007 din numele lui Fărîma Nicolai, fără a efectua o cercetare a acestuia în coroborare cu restul probelor, cu studierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probei, ignorând totalmente probele administrate la caz. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestor depoziții și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

La acest capitol Colegiul remarcă, că instanțele de fond au examinat un cumul de probe dintre care și:

- declarațiile părții vătămate Fărîma P., care a menționat, că pe perioada anilor 2006-2011, Jitariuc S. a primit de la el diferite sume de bani în contul procurării casei, în total suma de 9.600 dolari SUA. Fărîma Nicolai este feciorul său și acesta a semnat

contractul de împrumut din numele lui, deoarece la acel moment nu avea un act de identitate asupra sa;

- declarațiile martorului Fărîma N., care a relatat, că pe parcursul a 3-4 ani, Fărîma P., i-a transmis lui Jitariuc S. mai multe sume de bani în contul procurării casei din s. Merenii Noi și pentru fiecare sumă se întocmea o recipisă, ce era semnată de toți cei prezenți;

- declarațiile inculpatului, conform cărora la sfârșitul anului 2006 a avut o înțelegere cu Fărîma P., ca ultimul să procure casa de locuit, comunicându-i că pentru perfectarea actelor are nevoie de bani, care vor fi transmiși în contul vânzării casei de locuit. Astfel, prima dată Fărîma P. i-a transmis suma de 500 dolari SUA, iar ulterior în luna martie 2007, la insistența lui Fărîma P., împreună cu soția acestuia și feciorul mai mare, au mers în or. Anenii Noi, la notarul Buga Georgeta, unde au întocmit un contract de împrumut a banilor, în care a indicat că a împrumutat suma de 2600 dolari SUA;

- recipisa din 23.11.2008, eliberată de Jitariuc S., în care este efectuat un calcul prin care se confirmă, că ultimul a primit de la Fărîma P. sumele de 2.600 dolari SUA, 1.800 dolari SUA, iar suma restantă până la achitarea integrală este 3.650 dolari SUA. Tot, în această recipisă se indică, că din suma restantă, adică din 3.650 dolari SUA, 1.200 dolari SUA au fost transmiși prin poștă, iar suma restantă fiind de 2450 dolari SUA.

- proces-verbal de confruntare dintre Fărîma P. și Jitariuc S. din 18.01.2014, conform căruia Fărîma P., conform recipiselor i-a transmis suma de 5.400 dolari SUA, însă fără recipise i-a transmis o sumă mai mare.

Astfel, instanța de recurs reține, că la judecarea apelului, instanța de apel urma să dea apreciere contractului de împrumut a banilor din 20.03.2007, din numele lui Fărîma Nicolai în coroborare cu declarațiile părților și recipisele anexate la materialele cauzei, ce certifică faptul transmiterii banilor în contul primirii casei de locuit.

Învederând cele menționate mai sus, Colegiul penal lărgit consideră, că instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, nu a studiat în deplină măsură cumulul de probe, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanțele de fond și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature, privind recalificarea acțiunilor inculpatului de la prevederile art. 190 alin. (4) Cod penal, la cele prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, astfel instanțele de fond limitându-se doar la suma prejudiciului în mărime de 2.600 dolari SUA.

Rezumând cele menționate, Colegiul constată, că instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, corectitudinea încadrării juridice a acțiunilor lui Jitariuc S. în coroborare cu probele administrate, pe care urma să le aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală). Contrar acestor stricte prevederi legale, instanța de apel

selectiv a evaluat câteva probe, ignorând celelalte, fără să le evalueze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide, că în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate de recurent și prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului și să verifice corectitudinea încadrării juridice a acțiunilor acestuia în coroborare cu probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le evalueze convenit cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate și toate în ansamblu, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tăut Dorina, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015 în cauza penală privindu-l pe **Jitariuc Sergiu Nicolae** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 28 iunie 2016.

Președinte	Gordilă Nicolae
Judecător	Covalenco Elena
Judecător	Diaconu Iurie
Judecător	Catan Liliana
Judecător	Guzun Ion